میکروفیلم تهیه شد

نفیس

پلاک بین شد ۱۳۵۳

مرآت الحق
کتابخانه آستان قدس

اسم کتاب ~~رساله در رفع شبهه شبهه گرفتن حضرت مهدی~~ و رساله دیگر فارسی

مصنف/مؤلف حاج محمد جعفر همدانی ـ و رساله دوم از مرحوم مجلسی ملا محمد تقی

خطی/چاپی نسخ ۲۰ سطری
رساله اول تا ۱۰۸ ورق
رساله دوم تا ۱۸۳ ورق

سال طبع یا تحریر ۱۲۶۳ عدد اوراق ۹۲

جزء کتب ~~حکمت~~ اخلاق شماره ۲۶۱

شماره عمومی ۹۰۶ ه شماره قبض ۱۶۲۹

واقف میرزا رضا خان نائینی تاریخ وقف مرداد ۱۳۱۱

طول ۲۰.۷ عرض ۱۵ سانتیمتر قفسه جلد روغنی مقوای

دارای سرلوح مزدوج و رکابه و حاشیه سمت راست

~~طریق سلوک و ریاضت ۵۹۳۶ - اهدائی~~

که در تاریخ مرداد ۱۳۱۱ بوقف آستانه رسیده

سال ۱۳۴۸ خورشیدی بازدید شد

هو المستعان
من کتب محمد حسن الحسینی المنتسب الی الله
و من الخالق و العامل و الحمد لله ... ۱۲۹

بسم الله الرحمن الرحیم وبه نستعین

الحمد لله وسلام علی عباده الذین اصطفی سیما علی نبیه المجتبی ورسوله المصطفی محمد المبعوث الی
کافة البرایا وآله واصحابه البررة التقی والصلوة والتحیة علیهم مادامت الارض والسماء وفی الآخرة
والاولی وبعد بر ارباب الباب ظاهر وهویدا باشد که اقل العباد علما وعملا واکثرهم زللا وخطأ
العبد المسکین الجانی محمد جعفر بن الحاج صفرخان الهمدانی من طایفه قراگوزلو غفر الله ذنوبهما
وستر عیوبهما عرضه میدارد بر برادران دینی ودوستان یقینی که چون برخوردم ومتفطن شدم
بقول جناب جل جلاله وعم نواله از جانب پیغمبر گرامی خود حضرت هود علی نبینا وعلیه السلم هنگامی که
گفت از برای قوم خویش در حالتیکه تکذیب رسالت او را نمودند انی اشهد الله واشهدوا انی
بریء مما تشرکون با اینکه قوم تکذیب رسالت او را می نمودند واعتقاد بگفته او نداشتند جناب
قوم خود را شاهد قرار میداد بر بری بودن او از شرک واقرار نمودن او بر وحدانیت جل وعلا
وهمچنین برخوردم بادعیه منقوله کثیره که ماثورند از حضرات ائمه هدی صلوات الله علیهم اجمعین
مثل دعای صباح ومساء حضرت سجاد علیه السلم ودعای روز عید غدیر که بعد از نماز آن روز
باید خوانده شود ودعای عشرات که مستحب است روز جمعه خوانده شود ودعای حریق ومناجات
الجلیله وغیرها که در هر یک از این دعاها جناب حضرات ائمه هدی شاهد گرفته اند بر عقاید خود
جناب اقدس الهی وجمیع انبیاء ورسل وملائکه وحمله عرش وسکان سموات وارض وجمیع مخلوقات را
وظاهر این است که معلوم ایشان شده بوده است که جناب جل وعز همگی را در محضری حاضر خواهد
نمود ودر آن محضر از هر شاهدی شهادت او را خواهد سؤال فرمود وهر یک ادای شهادت خود را
خواهند نمود چنانچه ماثور است که شهادت مؤذن را خواهند داد هر چند که اذان او را شنیده اند
لهذا این اقل واحقر عبادهم مصمم شد که دوستان وبرادران دینی خود را شاهد قرار بدهد بر
عقاید خود تا اینکه در آن موقف عظیم الاهوال آنچه شنیده اند ادا نمایند پس شاهد میگیرم
جناب اقدس الهی وجمیع انبیاء مرسلین وغیر مرسلین وملائکه مقربین واوصیاء واولیاء وشهداء و
جمیع برادران دینی ودوستان وآشنایان را بلکه جمیع مخلوقات سمائی وارضی وجنی وانسی را باینکه
اقرار واعتراف دارم باینکه الله تعالی واحد است که ثانی برای او نیست پس وحدتا وحدت

ذات

که اگر در مقام مراقبه باشد و این غم داشته باشد شاید ثلثی از نماز با یاد الهی تواند بود بنا بر این
حضرت سید المرسلین دو برابر فرایض نوافل را مقرر فرموده‌اند که در آنجا اگر نیز سعی نماید ثلثی با یاد
خدا باشد که آن بمقدار دو ثلث است که از نماز بی حضور قلب بوده است بتفضل الهی نماز تمام
می شود ولیکن اکثر عالمیان در فریضه متوجه حق سبحانه و تعالی نمی شوند در نافله چه احتمال دارد که
متوجه شوند بنا بر این در مرتبه اول مانده اند و اصلاح خود نداده‌اند اگر در سابق تقصیری شده
باشد بعد از این نکنند شاید که تلافی ما فات بشود ولیکن با خود قرار داده‌اند که نماز همین است و
قرائت را درست باید کرد و اگر العیاذ بالله قرائت را درست کرده باشند همگی در الفاظ ان می
کوشند و بسیار باشد که عمری در ان کوشیده باشند و در حضور قلب کوشیده باشند و در مقام
محبت و معرفت در آمده باشند و بر تقدیری که تقصیر در ان کرده باشند دوست دوست خود را
عذاب نخواهد کرد بلکه هر دو می باید که جمیع شرایط ظاهری باشد یا باطنی اشتغال کلام الشریف ضعیف
معروض میدارد در ترجمه این دعا که روایت شده است از حضرت امام محمد باقر ع که در تعقیب هر نماز
باید خوانده شود و دعا این است اللهم اهدنی من عندك وافض علی من فضلك وانشر علی من رحمتك
وانزل علی من برکاتك گفته است که خداوندا هدایت کن مرا از نزد خود بهدایات خاصه که داری
مرا بان راهی که محبوب ترین راههاست نزد تو و فایض گردان بر من از فضل خود از انوار مکاشفات
و مشاهدات هر چند قابلیت ان ندارم و پهن گردان بر من از رحمت خود که هر عضوی از اعضای من صرف
شود در راهی که محبوب تست که تا شکران بجا آورده شود از رحمتهای خاصه تو و نازل گردان بر من
از برکات نعمتهای دنیوی تا آنکه بخاطر جمع متوجه جناب قدس تو توانم شد یا مرتبه اول مرتبه محبت است
و دوم مرتبه معرفت و سیم لوازم ان از واردات قدسیه و چهارم فنا فی الله و بقا بالله یا سیم مرتبه
فنا است و چهارم بقا اجمل شامل جمیع کمالات و خیرات و جامع ترین دعاها است و اعظم وسایل
قربهاست هر گاه از روی حضور قلب و تضرع و زاری خوانده شود و از جهة این دعا عددی مفرد ساخته
اند و ظاهر تر آنست که یکمرتبه کافی است و اظهر این است که بقدر وسعت و قدرت مقرر فرموده
باشند و آنچه مقرر است نزد ارباب دعا از مشایخ عدد جمل را اعتبار می کنند و آن چهار هزار و
هشتصد است تقریبا و پنجاه مرتبه در شبانه روزی بزودی میرسانند بجمیع مطالب و در شرح
فارسی این کتاب هر جا مقام مناسب اینگونه تحقیقات او بوده است فرو گذاشت نشده است و هم چنین
شرح عربی و شرح فهرست رجال او اگر کسی خواسته باشد شرح عربی را بدقت مطالعه نماید که بفوائد
علمیه فایز میشود و این هر دو نسخه عزیز الوجود است و جناب اقدس الهی بکرم خود با هل وجهی از

جهت این حقیر مهیا فرموده و بکتب مبسوطه و مختصره از محققین محدثین و عرفا و حکما الهیین آنچه نزد این
حقیر جمع شده است مظنه این است که نادر است نزد عالمی دیگر جمع شده باشد الحمد لله والمنة و
الله الموفق والمعین

بسم الله الرحمن الرحیم وبه نستعین

این رساله ایست در طریق سلوک و ریاضت از تألیف محققین و علامه دین مولینا محمد تقی روح الله
روحه العزیز اگر چه اسم سامی و نام گرامی خود را درین رساله ذکر نفرموده اند لیکن برادر یا بان بصیرت
و صاحبان تتبع کتب مولانای مرحوم مخفی نخواهد بود خصوص برکسانی که بامعان نظر شرح عربی و
فارسی من لا یحضره الفقیه مرحوم مغفور را ملاحظه نموده باشند حقیر سراپا تقصیر محمد جعفر بن
الحاج صفرخان قراگوزلو همدانی بسیاری قراین و کثرت مطالعه کتب جناب ایشان دانسته است و همین
رساله را در میان کتب والد مرحوم خود دیده که عنوان رساله تصریح شده بود بخط اصل رساله که از آن
مرحوم است و مرحوم مغفور هم درین موارد دقت بسیار داشته اند و می فرمودند که این رساله هم از آن
قدس سره می باشد و رساله معروضه این است که بدون زیاد و کم نسخه می شود چون بنای ایمان
و ایقان بر ریاضت و مجاهدات است کما قال الله تعالی والذین جاهدوا فینا لنهدینهم سبلنا و ان
الله لمع المحسنین و شکی نیست در آنکه مراد ازین مجاهده کبری است که سبب هدایت طریق الهی است و این
امر با این اختصار متضمن معانی بسیار است و اول مجاهده و آن شمشیر زدن است نفس را که اعدای عدو است
کما اتفق نموده است بسبب آنکه جسمانی و لشکرهای او بسیار است و هر قوتی که در بدن است همگی اقتضای
شهوتی میکند از ملوثات جسمانی و جامع همه شهوات و غضب است چنانچه حق سبحانه و تعالی فرموده است
که اما من خاف مقام ربه ونهی النفس عن الهوی و چنانچه شهوات از هواست و اگر آدمی خواهد که با
شهوات نفسانی مجاهده کند مشقت او بسیار است و همیشه مغلوب است پس ناچار است که
بگرسنگی ستم و اکند تا بعضی از قوای او ضعیف شود و آسان شود مجاهده و جوع بزرادی از
قوت عادت و اذکار می اندازد پس ناچار است از آنکه مرتبه بمرتبه کم کند خوردن را تا قوت جسم کم
شود از روها این بحقیقت با قند مجاهده آسان شود و دیگر آنکه معاشرت است که همیشه انسان